

vil afflutte mine Øtringer, og jeg kan ikke tilbageholde den, medmindre den ærede Formand ganske vil berøve mig Ordet.

Formanden: Naar det er en nødvendig Slutning for det hele Foredrag, skal jeg ikke have Noget derimod.

Tiemroth: Jeg troer nemlig virkelig, at Ministrene for Holsteen og Slesvig ere ansvarlige; thi, saasandt som enhver . . .

Formanden: Jeg maa dog bede den ærede Folkethingsmand om her at standse; vi kunne ikke discutere den holsteenske og slesvigiske Ministers Ansvarlighed.

Tiemroth: Det vil jeg heller ikke discutere, det er blot 3 Ord, jeg har at sige: jeg vilde kun yttre, at enhver Mand i Danmark, der forbrøder sig mod Danmarks Konge og det danske Folks Ret, er ansvarlig for det danske Folks Domstole, og følgerigen ogsaa Ministrene for Holsteen og Slesvig.

Premierministeren: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, vi nu hørte. Forsaavidt den ærede Taler mener, at jeg kunde bevirke en Erklæring, som gik ud paa, at der for Heelstaten skulde indføres en Skatte- og Udgiftsbevillingsret af samme Natur som den, der gjælder for Kongeriget Danmark, troer jeg ikke, at det under nærværende Forhold kan eller vil blive indrømmet.

Forsaavidt den ærede Taler har udbredt sig over Forbeholdet og forlangt, at Regjeringen skulde udtale sig derover, da vil jeg for mit Bedkommende ikke videre indlade mig derpaa, thi jeg har allerede, førend jeg tiltraadte Ministeriet, udførligt udtalt mig desangaaende, men den Mening, som jeg troer er begrundet i Grundlovens Indledning, har jeg ingenlunde ønsket at skulle gjenneføres paa en saadan Maade, at ikke den danske Rigsdag saavidt muligt fik Indvirkning derpaa. Jeg kan heller ikke paa nogen Maade indrømme de Grunde, som den ærede Taler har anført, for at Forbeholdet ikke kunde have den omhandlede Birtning. Han siger nemlig: Kongen var Souverain over Slesvig og kunde altsaa ligefrem have sagt, at Slesvig skulde have samme Forfatning som Danmark. Jeg skal ikke disku-

tere om, hvorvidt Kongens Myndighed over Slesvig kunde have givet ham Ret dertil, men Kongen havde vistnok handlet aldeles uforsvarligt, om han havde gjort det, thi han havde derved handlet tværtimod alle de Løfter, han havde givet. Selv i de stærkeste Bevagelser i Wartsdagene har Kongen i den udstedte Proclamation deels til Slesvigerne og deels til de Danske, og i sit afgivne Svar til den slesvig-holsteenske Deputation, lovet sine Slesviger, at de ved Siden af en fælles Forfatning med Danmark ogsaa skulde beholde deres egen Landdag, deres egne Domstole og egen Administration, at det altsaa ikke kunde uden videre indlemmes i den danske Grundlov. Ogsaa var der ikke Gen i den hele Forsamling i 1848—49, som gjorde mindste Paastand paa, at Grundloven umiddelbart skulde anvendes paa Slesvig; man vilde, at det skulde forbeholdes, at den kunde indlemmes deri, men man vilde ikke udtale sig om, paa hvad Maade det skulde skee. Man vilde ikke gaae ind paa det Forbehold, som Kongen i sin Tid havde udtalt, at der først skulde sammekaldes en slesvigsk Forsamling, og, naar den ikke blev enig med den danske, saa skulde der tages nærmere Bestemmelser, men man vilde ordne Danmarks Forfatning uden at oppebie det Spørgsmaals Afgjørelse, i hvilket Forhold Slesvig skulde komme til at staae til Danmark. Dette var Anledningen til Forbeholdet, men dette skal naturligviis ikke anvendes saaledes, at noget af den Ret, som den danske Grundlov har indrømmet Rigsdagen indenfor Danmarks egne Grændser, borttages, uden at det skeer paa grundlovs-mæssig Maade, og det skal heller ikke anvendes saaledes, at de forfatningsmæssige Rettigheder skulle svinde med Hensyn til de fælles Anliggender, men disse Forfatningsmæssige Rettigheder behøve andre Modificationer end den, de have for Kongeriget Danmark, og, om der er gjort tilstrækkeligt i den Henseende eller ikke, er et Spørgsmaal, som det er vanskeligt her at forhandle, men ialfald kan man ikke, naar der er Spørgsmaal, om der er begaaet Grundlovsbrud, beraabe sig paa, at der ikke er indrømmet Alt det, som man kunde ønske. Naar den ærede Taler lægger særdeles Vægt paa, at Forordningen